

дела Тракије" Керсеблепта и другог одриског владара, Амадока, тако што је подржао овог другог који је принудно постао његов савезник. Против Керсеблепта су се изјаснили и градови који су имали територијалне спорове са царем, Бизангион и Перинт. Са свих страна притиснут, Керсеблепт је био принуђен да уступи територије, оспораване од стране његових непријатеља и да закључи мир тако што је у Пелу, 351. год. пре Христа, послао као таоца једног од своја четири сипа.

Филип II 348/347. год. успоставља контролу над градовима на Халкидику и Егеиди после чега је свог верног стратега Антипатра, заједно са јаким одредом, послао у Тракију.

Македонски савезник принудно је поново постао Амадоков син, Терес II и то је био нов удар на антимакедонску коалицију оличену у Керсеблепту и Атини.

У априлу 346. године пре Христа македонска армија продрла је у Тракију, прешла Хеброс, завладала градовима по имену Дориск, Ергиске, Серајон, Тејхос и на крају заузела једну од Керсеблептових престоница – Хиероп Орос. На тај начин значајно је проширена македонска контрола над Егидом, Пропонтидом и Тракијским Херсонесом, а Одриско царство је било врло ослабљено.

Атина и Керсеблепт су 343/342. год. кренули у контраофанзиву против земаља **и савезника македонског цара** што је довело до склапања уговора о пријатељству и савезу између Филипа II и Ахеменијског владара, Артаксеркса III Охоса. У таквој ситуацији рат је постао неизбежан. У лето 342. године пре Христа Филип II је предузео велики поход на Тракију, али је наишао на одлично организовану одбрану Одриза. Тек у пролеће 341. године македонски гарнизони су били постављени у Дронилону, Кабилеу и Мастејри. Међутим, постигнуту успешност нису сигуран доказ о постојању стабилне македонске војне административне власти у земљама између Хемуса, Егеиде и Пропонтиде око и након 341. године пре Христа, како сматрају неки научници. Одриско царство, макар и у сужењим границама постојало је и даље не само у време владавине (при крају владавине) Филипа II већ и у време његовог наследника Александра и тракијског днадоха, Лизимаха.

Са Бугарског превела: Бојана Лазин

